

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

זִהָר חֶק לְיִשְׂרָאֵל

מְנַקֵּד

דף היומי

פְּרִשְׁתֵּי שְׁמוֹת

מהתנא האלקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

מבאר בלשון הקדש
עם פרוש קל ונחמד למען ירוץ הלומד בו

מחלק לפי הפרשיות יום ביומו

בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן
עולם הבא

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

חדש תמוז תש"ע לפ"ק

עיה"ק בית שמש טובב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וחוץ לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למוד הזהר

(קבלה מהאריז"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול פזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תַּפְלָה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יֵאמֹר בְּכֹנֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרֶשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְלֵי אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּנֵן מְקוֹדֶשְׁךָ עַל מְכוֹנֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנֵנוּ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעַבּוֹדָתָם וּלְזוּיִים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וּלְזַמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוּיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הַרְבִּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִּיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּיָתֵיכֶם בְּאַלְפֵי אֲלָפִים וּרְבוּא רְבּוּבֹת. וְכֹל הַמְּזַכֶּה אֶת
הַרְבִּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וּלְכָל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׁמוּכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁיִשׁוּבוּ בְּתִשׁוּבָה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוֹ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תַּמִּיד כְּמוֹ שְׂרוּדָף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קכח: - קכט:).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׁבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוּת רֵאשׁ וּמַעַט הַמָּוֶה
שְׂמֻקִּימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֵּת וּמִצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כְּשֶׁר וַיִּשָּׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִיּמָה בְּאַהֲבָה לְכַבּוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קב הַיִּשָּׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאִין לָהּ דוֹרֵשׁ וְאִין מִי שְׂיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שְׁהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאִין לָהּ רוֹדְפִים רֹדֵף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שְׁהַמִּצְוָה מְקַטְרֶגֶת
וְאוֹמֶרֶת כְּמֹה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׁנַתְּעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֵפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר פרשת שמות דף ג ע"א-ב
חומרת פגם הברית

תִּלְתָּא אֵינּוּן דְּדַחֲיִין שְׂכִינְתָּא מְעֻלְמָא, וְגַרְמִין,
דְּדִיּוּרִיָּה דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָא הָוֵי
בְּעֻלְמָא, וּבְנֵי נְשָׂא צְוֹחִין וְלֹא אֲשַׁתְּמַע קְלִיהוֹן.
וְאֵלִין אֵינּוּן: מָאן ^(דף ג' ע"ב) דְּשָׁכִיב בַּנְּדָה, בְּגִין דְּלִית
מְסַאָבו תְּקוּף בְּעֻלְמָא בַר מְסַאָבו דְּנָדָה. מְסַאָבו
דְּנָדָה קְשִׁיא מְכַל מְסַאָבו דְּעֻלְמָא, אֲסַתָּאב אִיהוּ,
וְכָל דְּמִתְקַרְבִּין בַּהֲדִיָּה יִסְתָּאָבוֹן עֲמִיָּה, בְּכָל אַתָּר
דְּאֵזְלוּן אֲתִדְחִיָּא שְׂכִינְתָּא מִן קַמִּיָּהוּ.

וְלֹא עוֹד, אֵלָּא דְגָרִים מְרַעִין בִּישִׁין עַל גְּרַמִּיָּה,
וְעַל הַהוּא זֶרְעָא דִּיּוֹלִיד, דְּכִיּוֹן דִּיקָרַב בַּר נֶשׁ
לְגַבֵּי נְדָה, הַהוּא מְסַאָבו דְּלִיג עֲלוּי, וַיִּשְׁתָּאָר בְּכָל
שְׁיִיפִין דִּילִיָּה, זֶרְעָא דִּיּוֹלִיד בַּהֲהוּא שְׁעֵתָא, ^(ס"א)
^(מְסַאָבו) מְשַׁכֵּין עֲלוּי רוּחַ מְסַאָבו. וְכָל יוֹמוּי יְהִי
בְּמְסַאָבו, דְּהָא בְּנִינָא וַיִּסּוּדָא דִּילִיָּה אִיהוּ בְּמְסַאָבו
רַב וְתְקוּף מְכַל מְסַאָבָא דְּעֻלְמָא, דְּמִיד דְּקָרִיב בַּר
נֶשׁ לְגַבֵּי נְדָה, הַהוּא מְסַאָבו דְּלִיג עֲלוּי, דְּכַתִּיב,
^(ויקרא ט"ו) וַתְּהִי נְדָתָה עָלָיו.

שְׁלֵשָׁה הֵם שְׂדוּחִים שְׂכִינָה
מִן הָעוֹלָם וְגוֹרְמִים שְׂדִיּוֹרוֹ
שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא
יִהְיֶה בְּעוֹלָם וּבְנֵי אָדָם
צְוֹחִים וְלֹא נִשְׁמַע קוֹלָם,
וְאֵלָּה הֵם: מִי שְׁשׁוּכְב עִם
נְדָה, מְשׁוּם שְׂאִין טְמֵאָה
חֲזָקָה בְּעוֹלָם חוּץ מִטְמֵאָת
הַנְּדָה, וְטְמֵאָת הַנְּדָה קְשָׁה
מְכַל טְמֵאָה בְּעוֹלָם. הוּא
נְטֵמָא, וְכָל הַמִּתְקַרְבִּים אֵלָיו
נְטֵמָאִים עִמוֹ. בְּכָל מְקוֹם
שֶׁהוֹלְכִים, נְדַחִית שְׂכִינָה
מִלְפָּנֵיהֶם.

וְלֹא עוֹד, אֵלָּא שְׂגוֹרִם צְרוֹת
רְעוֹת עַל עֲצָמוֹ וְעַל אוֹתוֹ
זֶרַע שְׁיּוֹלִיד. שְׂכִיּוֹן שְׁיִקָּרַב
אָדָם לְנְדָה, אוֹתָהּ טְמֵאָה
קוֹפְצַת עָלָיו וְנִשְׁאָרַת בְּכָל
אֵיבָרָיו, אוֹתוֹ זֶרַע שְׁיּוֹלִיד
בְּאוֹתָהּ שְׁעָה, ^(טמאים) מוֹשְׁכִים
עָלָיו רוּחַ טְמֵאָה, וְכָל יָמָיו
יִהְיֶה בְּטְמֵאָה, שְׁהָרֵי הַבְּנִין
וְהִסּוּד שֶׁלוֹ הוּא בְּטְמֵאָה

רַבָּה וְתְקִיפָה מְכַל טְמֵאָה שְׂבַעֵוֹלָם, שְׂמִיד שְׂקָרַב אָדָם לְנְדָה, אוֹתָהּ טְמֵאָה קוֹפְצַת עָלָיו,
שְׂכַתוּב ^(ויקרא ט) וַתְּהִי נְדָתָה עָלָיו.

מֵאֵן דְּשָׁכִיב בְּבֵת אֵל נֶכֶר, דְּאָעִיל בְּרִית קוֹדֶשׁ
 וְאֵת קִיּוּמָא בְּרֵשׁוֹ אַחְרָא, דְּכִתְיִב, (מלאכי ב')
 וּבְעֵל בֵּת אֵל נֶכֶר. וְתַנְיִנֵן, לִית קִנְאָה קָמִי קְדִישָׁא
 בְּרִידָא הוּא, בַּר קִנְאָה דְּבְרִית קְדִישָׁא, דְּאִיהוּ קִיּוּמָא
 דְּשָׁמְא קְדִישָׁא, וְרוּזָא דְּמַהִימְנוּתָא. מָה כְּתִיב (במדבר
 כ"ה) וַיַּחַל הָעָם לְזַנוֹת אֶל בָּנוֹת מוֹאָב מִיַּד וַיַּחַר אֶף
 ה' בְּיִשְׂרָאֵל.

רִישֵׁי עַמָּא דִּידְעוּ וְלֹא מַחוּ בִּידֵיהוּ, אֲתַעְנִשׁוּ
 בְּקַדְמִיתָא, דְּכִתְיִב, (במדבר כ"ה) קַח אֶת כָּל
 רֵאשֵׁי הָעָם וְהוֹקַע אוֹתָם לַה' נֶגְדַּי הַשָּׁמַיִם. רַבִּי
 אָבָא אָמַר, מָאי נֶגְדַּי הַשָּׁמַיִם. נֶגְדַּי הַבְּרִית דְּאֶקְרִי
 שְׁמַיִשׁ, וְעֵלְיָה אֲתַמַּר (תהלים פ"ד) כִּי שְׁמַיִשׁ וּמַגֵּן ה'
 אֱלֹהִים. שְׁמַיִשׁ וּמַגֵּן דָּא בְּרִית קְדִישָׁא. מַה שְׁמַיִשׁ
 זֶרַח וְאַנְהִיר עַל עֲלָמָא, אוֹף הָכִי בְּרִית קְדִישָׁא זֶרַח
 וְאַנְהִיר גּוֹפָא דְּבַר נֶשׁ. מַגֵּן: מַה מַּגֵּן אִיהוּ לְאַנְגָּא
 עֵלְיָה דְּבַר נֶשׁ, אוֹף הָכִי בְּרִית קְדִישָׁא מַגֵּן עֵלְיָה
 דְּבַר נֶשׁ, וּמֵאֵן דְּנָטִיר לֵיהּ, לִית נִזְקָא בְּעֲלָמָא,
 דִּיכִיל לְמַקְרַב בְּהַדְרִיהּ וְדָא הוּא נֶגְדַּי הַשָּׁמַיִם.

מַה מַּגֵּן הוּא כִּדִּי לְהַגֵּן עַל הָאָדָם, אֶף כִּף בְּרִית קוֹדֶשׁ מַגֵּנָה עַל הָאָדָם, וּמִי שְׁשׁוּמַר אוֹתָהּ,
 אֵין נִזְקָא בְּעוֹלָם שְׁיֻכַּל לְקַרְבַּי אֱלִיּוּ, וְזַהוּ נֶגְדַּי הַשָּׁמַיִם.

ספר אור הזהר (עמוד 128)

ל) סגולה לטמטום הלב – לטהר את עצמו במקוה וללמד ספר הזהר כי זהר הוא מלשון הארה
 שמאיר במקום החשך

להבין ענין טמטום הלב וטמטום המח שטמטום הלב היא שנעשה לב האבן וכו', ועצה היעוצה לזה
 לטהר את עצמו במקוה וללמד ספר הזהר כי זהר הוא מלשון הארה שמאיר במקום החשך וכו'.

(אמרי קדש סטרעליסק אות יט)

מִי שְׁשׁוּכַב עִם בֵּת אֵל נֶכֶר,
 שְׁמִכְנִיס בְּרִית קוֹדֶשׁ וְאוֹת
 הַבְּרִית לְרֵשׁוֹת אַחְרַת,
 שְׁפָתוֹב וּבְעֵל בֵּת אֵל נֶכֶר,
 וְשַׁנְיִנוּ שְׁאִין קִנְאָה לְפָנֵי
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חוּץ
 מִקִּנְאָה שֶׁל בְּרִית קוֹדֶשׁ,
 שֶׁהִיא בְּרִית שֶׁל הַשֵּׁם
 הַקְּדוֹשׁ וְסוּד הָאֲמוּנָה. מַה
 כְּתוּב? (במדבר כה) וַיַּחַל הָעָם
 לְזַנוֹת אֶל בָּנוֹת מוֹאָב. מִיַּד -
 וַיַּחַר אֶף ה' בְּיִשְׂרָאֵל.

רֵאשֵׁי הָעָם שְׁיֻדְעִים וְלֹא
 מוֹחִים בִּידֵיהֶם, נֶעְנָשִׁים
 בְּתַחֲלָה, שְׁפָתוֹב קַח אֶת כָּל
 רֵאשֵׁי הָעָם וְהוֹקַע אוֹתָם לַה'
 נֶגְדַּי הַשָּׁמַיִם. רַבִּי אָבָא אָמַר,
 מַה זֶה נֶגְדַּי הַשָּׁמַיִם? נֶגְדַּי
 הַבְּרִית שְׁנִקְרְאת שְׁמַיִשׁ,
 וְעֵלְיָה נֶאֱמַר (תהלים פד) כִּי
 שְׁמַיִשׁ וּמַגֵּן ה' אֱלֹהִים. שְׁמַיִשׁ
 וּמַגֵּן - זו בְּרִית קוֹדֶשׁ. מַה
 שְׁמַיִשׁ זֶרַח וּמֵאִיר לְעוֹלָם,
 אֶף כִּף בְּרִית קוֹדֶשׁ זֶרַח
 וּמֵאִיר אֶת גּוֹף הָאָדָם. מַגֵּן -

רֵאשֵׁי הָעַם יִתְּפְסוּ בְּכָל דּוֹר
וְדוֹר בְּחֻטָּא זֶה, אִם יוֹדְעִים
וְלֹא מְקַנְאִים לוֹ, מִשּׁוֹם
שְׁחוּבָה זֶה עֲלֵיהֶם לְקַנְא
לְקַדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּבְרִית
הַזֹּאת, מִי שֶׁמְכַנֵּס קְדוּשָׁה זֶה
לְרִשׁוֹת אַחֲרָת, עָלָיו כְּתוּב
(שמות ט) לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים
אַחֲרַיִם עַל פָּנָי. לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה
לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנֹכִי ה' ^{ה'}
אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא. וְהַכֹּל קַנָּא
אֶחָת. וְלָכֵן נִדְחִית שְׂכִינָה
מִלְּפָנָיו. מִי שֶׁמְשַׁקֵּר בְּבְרִית
קְדוֹשׁ שְׁחֲתוּמָה בְּבֶשֶׁר הָאָדָם,
כְּאִלּוֹ מְשַׁקֵּר בְּשֵׁם הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא. מִי שֶׁמְשַׁקֵּר
בְּחוּתֵם הַמְּלָךְ, מְשַׁקֵּר בַּמְּלָךְ.

רֵאשֵׁי עַמָּא, יִתְּפְסוּן בְּכָל דְרָא וְדָרָא בְּחוּבָא דָא,
אִי יִדְעִין וְלֹא מְקַנְאִין לֵיה. בְּגִין דְּחוּבָא דָא
עֲלֵיהוֹ, לְקַנְאָה לֵיה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּהֵאִי
בְרִית, מָאן דְּאֵעִיל קְדוּשָׁה דָא בְּרִשׁוֹתָא אַחֲרָא,
עֲלֵיה בְּתִיב (שמות כ) לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אַחֲרַיִם עַל
פָּנָי. לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנֹכִי ה' ^{ה'}
אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא וְכֹלָא קַנָּאָה חֲדָא. וְעַל דָּא
אֶתְדַחֲיִיא שְׂכִינְתָא מְקַמִּיָּה. מָאן דְּמְשַׁקֵּר בְּבְרִית
קְדוּשָׁא דְחֲתִים בְּבִשְׂרִיה דְּבַר נֶשׁ, כְּאִילוֹ מְשַׁקֵּר
בְּשֵׁמָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מָאן דְּמְשַׁקֵּר חוּתְמָא
דְּמִלְכָּא, מְשַׁקֵּר בֵּיה בְּמִלְכָּא, לֵית לֵיה חוּלְקָא
כְּאַלְהָא דִּישְׂרָאֵל, אִי לָא בְּחִילָא דְּתִיּוּבְתָא תְּדִיר.
(ס"א יתיר)

וְאִין לוֹ חֶלֶק בְּאַלְהֵי יִשְׂרָאֵל אִם לֹא בְּכַח תְּשׁוּבָה מִתְּמַדָּת (יתרה).

סֵפֶר אֹר הַזֶּהָר (עמוד 128)

לא) הַבַּעַל שֵׁם טוֹב וְזִכְרוֹנוֹ לְבִרְכָה: בְּאַמִּירַת הַזֶּהָר, אֶחָד הַמְּכֻּוֹן וְאַחַד שְׂאִינוֹ מְכֻּוֹן וּבְלִבְד
שִׁירְבָה

ממורי (רבי הלל מפאריטש) אָמַר הַבַּעַל שֵׁם טוֹב וְזִכְרוֹנוֹ לְבִרְכָה בְּשִׁלְשָׁה דְבָרִים הַכֹּלֵל הַפֶּךָ מִמָּה
שְׂאִמְרוּ אֶחָד הַמְּרַבָּה וְאַחַד הַמְּמַעִיט וּבְלִבְד שִׁיכְוֹן לְבוֹ לְשִׁמּוֹת אֶלָּא אֶחָד הַמְּכֻּוֹן וְאַחַד שְׂאִינוֹ מְכֻּוֹן
וּבְלִבְד שִׁירְבָה. הַרְאִשׁוֹן, אַמִּירַת הַזֶּהָר מְסַגֵּל לְנִשְׁמָה וְכו'.

(מגדל עז עמוד תכר)

לב) תְּקוּנֵי זֶהָר דִּף אֶחָד בְּשִׁבִיל תְּקוּן נִשְׁמָה

וְכָל אֶחָד שֶׁקֶבֶל מִמֶּנִּי עֲבוּדַת הַשֵּׁם יִרְאֶה לְעַסֵּק בְּתְקוּן נַפְשִׁי וְלְאַחַר אֲרִיכוּת יָמֵי וּשְׁנוּתֵי לְלַמֵּד בְּעַדֵּי
כָּל יוֹם פָּרַק מִשְׁנוּת וְלוֹמַר קֶצֶת תְּקוּנֵי זֶהָר בְּשִׁבִיל טוֹבַת נַפְשִׁי לְכָל הַפְּחוּת דִּף אֶחָד וְלְלַמֵּד קֶצֶת
אַנְדָּה וְזֶה בְּכָל יוֹם מִ"ב חֹדֶשׁ הַרְאִשׁוֹנִים וְכִכָּה כָּל יְמֵיהֶם וּבְזֶה יִשְׁאָרוּ בְּהַתְקַשְּׁרוֹת לְעוֹלָם.

לג) זֶהָר עֲבוּר תְּקוּן נִשְׁמָה

וְכֵן יִזְהָרוּ בְּנֵי וְתַלְמִידֵי לְלַמֵּד כָּל יְמֵיהֶם אֵיזָה שְׁעוֹר תְּקוּנֵי זֶהָר בְּעִבּוּרֵי וּבְכַח זֶה יִהְיֶה לָהֶם הַתְקַשְּׁרוֹת
וְאִם יִזְכְּרוּ הַשֵּׁם לְהַתְקַן אֲזִכְרָה לָהֶם זֶה הַטּוֹבָה.

וְעוֹד בְּאֵתִי לְבַקְשׁוֹ שְׁתַּחֲזוֹר בְּעַל פִּה מְסַכֵּת בְּרִכוֹת וְתִרְאֶה לְגַמְרוֹ וְאֵל תִּתְרַשְׁלוּ מִזֶּה לְמַעַן הַשֵּׁם כִּי
טוֹבָה גְּדוּלָּה יִצְמַח לָךְ בְּנַפְשְׁךָ עַל יְדֵי זֶה וְתִאֲמַר בְּכָל יוֹם אֵיזָה דְּפִים תְּקוּנֵי זֶהָר.

(סֵפֶר הַצִּוּוּאָה – שׁוֹמֵר אֲמוּנִים)

מְקוֹר הַמֵּאֵמֶר בְּזֶה־פֶרֶשֶׁת שְׁמוֹת דָּף ג ע"ב - ד ע"א
חֹמֶרֶת פָּגַם הַפֶּלֶת עוֹבְרִים

רַבִּי יוֹסִי פָתַח וְאָמַר, (שְׁמוֹאֵל א' י"ב) **וַיִּשְׁכְּחוּ אֶת ה'**
אֱלֹהֵיהֶם וְגו' וַיַּעֲזְבוּ אֶת ה'. מָאִי וַיִּשְׁכְּחוּ
וַיַּעֲזְבוּ. דְּדָחוּ מִנִּיּוּהוּ בְּרִית קְיָיִמָא קְדִישָׁא, הוּוּ
גְזָרִין וְלֹא פְרַעֲוִין, עַד דְּאִתְתַּ דְּבֹרָה וְנִדְיַבְתָּ בְּהַאי
לְכָל יִשְׂרָאֵל כְּפָמָה דְּכְתִיב, (שׁוֹפְטִים ה') **בְּפָרוּעַ פְּרַעוֹת**
בְּיִשְׂרָאֵל בְּהִתְנַדֵּב עִם בְּרַכּוֹ ה'.

מָאן דְּקָטִיל בְּנֵוִי, הֵהוּא עוֹפְרָא דְּמִתְעַבְרָא
אִתְתִּיָּהּ, וְגָרִים לְקָטְלָא לִיָּה בְּמַעְהָא,
דְּסָתִיר בְּנִינָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא וְאוּמְנוּתָא
דִּילִיָּהּ. אִית מָאן דְּקָטִיל בְּרַ נָשׁ, וְהַאי קָטִיל בְּנֵוִי.

תְּלַתָּא בִישִׁין עָבִיד דְּכָל עֲלָמָא לָא יָכִיל לְמַסְבֵּל,
וְעַל דָּא עֲלָמָא מִתְמוּנְגָא זְעִיר זְעִיר, וְלֹא
יְדִיעַ, וְקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא אִסְתְּלַק מִעֲלָמָא, וְחֶרְפָּא
וְכַפְנָא וּמוֹתְנָא אִתְיִין עַל עֲלָמָא. וְאַלִּין אִינוּן: קָטִיל
בְּנֵוִי, סָתִיר בְּנִינָא דְּמִלְכָּא, דְּחִיא שְׂכִינְתָּא, דְּאִזְלָא
וּמִשְׁטָטָא בְּעֲלָמָא, וְלֹא אֲשַׁכַּחַת גִּיחָא. וְעַל (דָּא)
אַלִּין, רוּחָא (ס"א רוּחִין) דְּקוּדְשָׁא (עֲבִיד) בְּכִיָּה, וְעֲלָמָא
אִתְדָּן בְּכָל הֵנִי דִּינִין. וְוִי לְהַהוּא בְּרַ נָשׁ, וְוִי לִיָּה,
טָב לִיָּה דְּלֹא יִתְבְּרִי בְּעֲלָמָא.

מוֹצֵאת מְנוּחָה, וְעַל (זֶה) אֵלּוּ רִיחַ (רוּחוֹת) הַקּוּדְשׁ (עוֹשֶׂה) בּוֹכָה, וְהָעוֹלָם נִדּוּן בְּכָל הַדִּינִים הַלְלוּ.
אוֹי לְאוֹתוֹ הָאִישׁ, אוֹי לוֹ! טוֹב לוֹ שְׁלֹא נִבְרָא בְּעוֹלָם!

רַבִּי יוֹסִי פָתַח וְאָמַר, (שְׁמוֹאֵל-א
(יב) **וַיִּשְׁכְּחוּ אֶת ה' אֱלֹהֵיהֶם**
וְגו'. וַיַּעֲזְבוּ אֶת ה'. מַה זֶה
וַיִּשְׁכְּחוּ וַיַּעֲזְבוּ? שְׁדָחוּ מֵהֶם
בְּרִית קְדֹשׁ, שְׁמָלוּ וְלֹא
פְרַעוּ, עַד שְׁבָאָה דְּבֹרָה
וְנִדְבָה בָּזָה אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל,
כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (שׁוֹפְטִים ה') בְּפָרַעַ
פְּרַעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל בְּהִתְנַדֵּב עִם
בְּרַכּוֹ ה'.

מִי שֶׁהוֹרֵג בְּנוֹ, אוֹתוֹ עֵבֶר
שְׂאֵשְׁתּוֹ הִתְעַבְרָה, וְגוֹרֵם
לְהַרְגוֹ בְּמַעֲיָה, שְׁסוֹתֵר בְּנִינּוֹ
שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
וְאִמְנוֹת שְׁלוֹ. יֵשׁ מִי שֶׁהוֹרֵג
אָדָם, וְזֶה הוֹרֵג בְּנוֹ.

שְׁלֹשׁ רַעוֹת עוֹשֶׂה שְׁכָל
הָעוֹלָם לֹא יָכוֹל לְסַבֵּל, וְעַל
זֶה הָעוֹלָם מִתְמוּנְגַּ לְאֵט
לְאֵט, וְלֹא יְדוּעַ לְמָה,
וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַתְּלַק
מִהָעוֹלָם, וְחֶרֶב וְרַעֲב וּמּוֹת
בָּאִים עַל הָעוֹלָם, וְאֵלֶּה הֵם:
הוֹרֵג בְּנוֹ, סוֹתֵר בְּנִין הַמְּלָךְ.
וְדוּחָה אֶת הַשְּׂכִינָה, שֶׁהוֹלְכַת
וּמְשׁוֹטְטַת בְּעוֹלָם וְלֹא

אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל, שָׂאֵף עַל גֵּב שֶׁהָיוּ בְּגִלוֹת מִצְרַיִם, נִשְׁמְרוּ מִכָּל שְׁלֹשֶׁת אֱלֹהִים - מִנְּדָה, מִבַּת אֵל נֹכַר, וּמִהָרֵג שֶׁל זֶרַעַם, וְהִשְׁתַּדְּלוּ בְּפִרְהֵסְיָא בְּפִרְיָה וּרְבִיָּה. שָׂאֵף עַל גֵּב שֶׁנִּגְזְרָה הַגְּזֵרָה כָּל הַבֵּן הַיְלֹוֹד הַיְאָרָה תִּשְׁלִיכֶהוּ, לֹא נִמְצָא בִּינֵיהֶם מִי שֶׁהוֹרֵג עֶבֶר בְּמַעֵי אִשָּׁה, כָּל שֹׁכֵן אַחַר כָּךְ. וּבְזִכּוֹת זֹו יֵצְאוּ יִשְׂרָאֵל מֵהַגְּלוֹת.

מִנְּדָה - שֶׁשָּׁנָה רַבִּי חֵיָא, מֵהַ שְׁפָתוֹב (שמות לח) וַיַּעַשׂ אֵת הַכִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְאֵת כַּנּוֹ נְחֹשֶׁת בְּמִרְאֵת הַצַּבָּאֵת. מִפְּנֵי מָה זָכוּ נָשִׁים לָזֶה? מִשּׁוֹם שֶׁשְׁמְרוּ עֲצֻמָּן בְּגִלוֹת מִצְרַיִם, שֶׁלְאַחַר שֶׁנִּשְׁתַּהֲרוּ הָיוּ בְּאוֹת מְקַשְׁטוֹת, וּמִסְתַּכְּלוֹת בְּמִרְאֵה בְּבַעֲלֵיהֶן, וּמַעֲזֹרוֹת אוֹתָם לְפִרְיָה וּרְבִיָּה.

מִבַּת אֵל נֹכַר - שְׁפָתוֹב יֵצְאוּ כָּל צַבָּאוֹת ה' וְגו', וְכָתוֹב (תהלים קכב) שְׁבִטִי יְהִי עֵדוֹת לְיִשְׂרָאֵל. עֵדוֹת לְיִשְׂרָאֵל וְדָאִי. וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. שְׁבִטִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. דִּבְרַ אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

וְאֵם תֹּאמַר, וְהָרִי כָתוֹב וְהוּא בֶן אִישׁ מִצְרִי? הָרִי וְדָאִי אֶחָד הֵיךְ, וּפְרָסְמוֹ הַכָּתוֹב, שְׁפָתוֹב (ויקרא כד) וְהוּא בֶן אִישׁ מִצְרִי וְגו', וְשֵׁם אִמּוֹ שְׁלֹמִית בַּת דְּבָרִי לְמִטָּה דָן. פְּרִיָּה וּרְבִיָּה - שְׁפָתוֹב

זָכָאִין אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל, דָּאֵף עַל גֵּב דִּהּוּוּ בְּגִלוֹתָא דְּמִצְרַיִם, אִסְתְּמְרוּ מִכָּל הַנִּי תִלְתָּא, מִנְּדָה, וּמִבַּת אֵל נֹכַר, וּמִקְטוֹל זֶרַעַם, וְאִשְׁתַּדְּלוּ בְּפִרְהֵסְיָא בְּפִרְיָה וּרְבִיָּה. דָּאֵף עַל גֵּב דִּגְזֵרָה אִתְּגַזְרַת (שמות א) כָּל הַבֵּן הַיְלֹוֹד הַיְאָרָה תִּשְׁלִיכֶהוּ, לֹא אִשְׁתַּכַּח בִּינֵיהוֹן מָאן דְּקָטִיל עוֹפְרָא בְּמַעְהָא דְּאִתְתָּא, כָּל שֹׁכֵן לְבַתָּר. וּבְזִכּוֹתָא דָּא נִפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוֹתָא.

מִנְּדָה: דִּתְנִי רַבִּי חֵיָא מָאִי (דף ד' ע"א) דְּכָתוֹב, (שמות ח"ג) וַיַּעַשׂ אֵת הַכִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְאֵת כַּנּוֹ נְחֹשֶׁת בְּמִרְאֵת הַצַּבָּאֵת. מִפְּנֵי מָה זָכוּ נָשִׁים לָזֶה? מִשּׁוֹם שֶׁשְׁמְרוּ עֲצֻמָּן בְּגִלוֹת מִצְרַיִם, שֶׁלְאַחַר שֶׁנִּשְׁתַּהֲרוּ הָיוּ בְּאוֹת מְקַשְׁטוֹת, וּמִסְתַּכְּלוֹת בְּמִרְאֵה בְּבַעֲלֵיהֶן, וּמַעֲזֹרוֹת אוֹתָם לְפִרְיָה וּרְבִיָּה.

מִבַּת אֵל נֹכַר, דְּכָתוֹב, (שמות י"ב) יֵצְאוּ כָּל צַבָּאוֹת ה' וְגו'. וְכָתוֹב (תהלים קכ"ב) שְׁבִטִי יְהִי עֵדוֹת לְיִשְׂרָאֵל. עֵדוֹת לְיִשְׂרָאֵל וְדָאִי. וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. שְׁבִטִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. דִּבְרַ אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

וְאִי תִימָא וְהוּא כָתוֹב וְהוּא בֶן אִישׁ מִצְרִי. הוּא וְדָאִי חַד הָוָה, וּפְרָסְמוֹ קְרָא, דְּכָתוֹב, (ויקרא כ"ד) וְהוּא בֶן אִישׁ מִצְרִי וְגו' וְשֵׁם אִמּוֹ שְׁלֹמִית בַּת דְּבָרִי לְמִטָּה דָן. פְּרִיָּה וּרְבִיָּה דְּכָתוֹב, (שמות א) וּבְנֵי

וְאִי תִימָא וְהוּא כָתוֹב וְהוּא בֶן אִישׁ מִצְרִי. הוּא וְדָאִי חַד הָוָה, וּפְרָסְמוֹ קְרָא, דְּכָתוֹב, (ויקרא כ"ד) וְהוּא בֶן אִישׁ מִצְרִי וְגו' וְשֵׁם אִמּוֹ שְׁלֹמִית בַּת דְּבָרִי לְמִטָּה דָן. פְּרִיָּה וּרְבִיָּה דְּכָתוֹב, (שמות א) וּבְנֵי

יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׂרְצוּ וַיִּרְבוּ וַיִּגְוּ. וּמִכָּל הַיָּמִים אֶסְתָּמְרוּ
יִשְׂרָאֵל. בְּיַמֵּי יִשְׂרָאֵל עָאֵלוּ, בְּיַמֵּי יִשְׂרָאֵל נִפְקוּ, הָדָא
הוּא דְכְּתִיב וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּגְוּ.

וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׂרְצוּ
וַיִּרְבוּ וַיִּגְוּ. וּמִכָּל אֵלֶּה נִשְׁמְרוּ
יִשְׂרָאֵל. בְּיַמֵּי יִשְׂרָאֵל נִכְנְסוּ -
בְּיַמֵּי יִשְׂרָאֵל יִצְאוּ. זֶהוּ שְׁכֶתוּב
וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּגְוּ.

ספר אור הזהר (עמוד 129)

לד) מאירים נשמת האדם

שני הספרים הזהר הקדוש ואור החיים הקדוש מאירים את נשמת האדם. (בעל יסוד העבודה)
לד) תקוני הנפש לגמר בכל חודש ספר התקונים לגמר בכל חודש בלי ישנה וזה יועיל לה יותר
מכל למודי ספרי מוסר

והנה לרפאות חלאים הפנימיים דהינו להעלות הנפש מבחינת הקטנות הוא להתעורר תמיד בשמחה
ישמח ישראל בעושייו אבל לזה צריך גם כן סיעתא דשמיא והנה העצה היעוצה לזה להרבות באמירת
תקוני זהר הקדוש ודיקא לומר תקונים שעל זה נתיסד התקונים לתקן בחינת מחין דקטנות כמובא
בספר כסא מלך בהקדמתו ולומה אמירה פשוטה בלי שום פרוש כלל בחינת אלקות ובהתעוררות
ובאם תרגיל עצמך בזה תראה פלאות וכאן נתתי להחברים תקוני הנפש לגמר בכל חודש ספר
התקונים וקדם תגמר התקונים בשלש פעמים דהינו לומר בפעם ראשון שלישי תקונים בפעם אחד
וככה שני ושלישית ואחר כך תגמר בכל חודש בלי ישנה וזה יועיל לה יותר מכל למודי ספרי מוסר.

(אגרות שומר אמונים אגרת מה)

לו) הבעל שם טוב: ללמד מאמר אחד מתקוני זהר קדם השנה

מכתב מורנו הבעל שם טוב להרב רבי דוד ממיקאלאויב עצה שלא לירא בשנה ללמד מאמר אחד
מתקוני זהר קדם השנה. (כתר שם טוב)

לו) אפלו אינו מבין מכל מקום מיגע עצמו בתורה שחביב בעיניו להגות במאמרו יתברך
תלכו: פרש רש"י מתורת כהנים, להיות עמלים בתורה זהו נקרא עמל בתורה להלך בחקיו יתברך,
לכן אפלו אינו מבין מכל מקום מיגע עצמו בתורה שחביב בעיניו להגות במאמרו יתברך אפלו שאינו
זוכה להשיג הטעם כי התורה נעלמה מעיני כל חי והאדם צריך לעסק בתורה אחר הידיעה שאי
אפשר להשיג אחד מני אלף שבה ואז יש לו חלק בשרש התורה לכן כתב המהר"ל שמברכין לעסק
בדברי תורה הגם שאין יכול להשיג מכל מקום עוסק הוא בתורה וכך הובא תמיד בזהר הקדוש
לאשתדלא באוריתא. (שפת אמת בחקותי תרמט)

לח) רבינו הבעל שם טוב: בשאדם אומר דברי תורה באהבה השם יתברך אוהבו מאד ואין
מדקדק אחר דבריו אם אומרם כראוי או לא

רבי ישראל בעל שם טוב זכרונו לחיי העולם הבא אמר אדם שהוא קורא בתורה ורואה האורות של
האותיות שבתורה אף על פי שאין מנגן הטעמים כראוי כיון שהוא קורא באהבה רבה גדולה
ובהתלהבות אין השם יתברך מדקדק עמו ואף שאין אומרם כראוי משל לתינוק שאביו אוהבו מאד
ומבקש דבר מאביו אף על פי שהוא מנגמם ואין אומר כראוי אביו נהנה מאד לכן בשאדם אומר
דברי תורה באהבה השם יתברך אוהבו מאד ואין מדקדק אחר דבריו אם אומרם כראוי או לא כמו
שאמרו רבותינו זכרונם לברכה ודגלו עלי אהבה אמר הקדוש ברוך הוא ולגלוגו עלי אהבה.

(לקוטים יקרים אות ג')

מקור המאמר בזהר פרשת שמות דף יא ע"א-ב
מעלת הדבקות בקב"ה

וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לְוִי, דָּא גַבְרִיאֵל, כְּמָה דְאֵת אָמֵר

וְהָאִישׁ גַּבְרִיאֵל אֲשֶׁר רָאִיתִי בַחֲזוֹן וְגו'.

מִבֵּית לְוִי: דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, דְּאֵתִיא מִסְטָרָא
דְּשִׁמְאָלָא. וַיִּקַּח אֶת בֵּת לְוִי דָּא נִשְׁמָתָא.

דְּתַנִּינֵן, בְּשַׁעֲתָא דְאֵתִילִיד גּוֹפָא דְצַדִּיק, בְּהָאִ

עֲלָמָא, (דף י"א ע"ב) קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא קָרִי

לִיָּה לְגַבְרִיאֵל, וְנָטִיל הָהִיא נִשְׁמָתָא (דְצַדִּיק) דִּי

בְּגַנְתָּא, וְנִחַתָּא לָהּ לְהָאִי גּוֹפָא דְצַדִּיקָא,

דְּאֵתִילִיד בְּהָאִי עֲלָמָא, וְאִיהוּ אֶתְפָּקֵד עָלָהּ וְנָטִיר
לָהּ.

וְאִי תִימָא, הֵהוּא מְלֹאכָא דְאֵתְמָנָא עַל

רוּחִיהוֹן דְצַדִּיקָא, לִילָה שְׁמִיָּה, וְאֵת

אִמְרַת דְאִיהוּ גַבְרִיאֵל. הָכִי הוּא וְדָאִי, בְּגִין

דְּאֵתִי מִסְטָרָא דְשִׁמְאָלָא, וְכָל מָאן דְּאֵתִי

מִסְטָרָא דְשִׁמְאָלָא הָכִי אִקְרִי.

וַיֵּלֶךְ אִישׁ: דָּא עֲמָרָם. וַיִּקַּח אֶת בֵּת לְוִי: דָּא

יּוֹכְבֵד. וּבֵת קוֹל גַּחְתַּת וְאִמְרַת לִיָּה

לְאֶזְדוּגָא בְּהַ, דְהָא קָרִיב זְמָנָא דְפּוֹרְקָנָא דְיִשְׂרָאֵל,

עַל יְדָא דְפָרָא דְאֵתִילִיד מַצִּיָּהוּ.

וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לְוִי - זֶה

גַּבְרִיאֵל, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דְּנִיָּאֵל ט)

וְהָאִישׁ גַּבְרִיאֵל אֲשֶׁר רָאִיתִי
בַחֲזוֹן וְגו'. מִבֵּית לְוִי - זֶה

כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, שֶׁבָּאָה מִצַּד

הַשְּׁמָאֵל. וַיִּקַּח אֶת בֵּת לְוִי -
זֶה הַנִּשְׁמָה.

שֶׁשֶׁנִּינֵנוּ, בְּשַׁעֲהַ שְׁנוֹלֵד גּוֹף

שֶׁל צַדִּיק בְּעוֹלָם הַזֶּה,

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹרָא

לְגַבְרִיאֵל וְנוֹטֵל אוֹתָהּ נִשְׁמָה

[שֶׁל צַדִּיק] שֶׁבְּגֵן, וּמוֹרִיד אוֹתָהּ

לְגוֹף הַזֶּה שֶׁל הַצַּדִּיק שְׁנוֹלֵד

בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְהוּא נִפְקֵד

עָלֶיהָ וְשׁוֹמֵר אוֹתָהּ.

וְאִם תֵּאמַר, אוֹתוֹ מְלֹאךְ

שֶׁהַתְּמַנָּה עַל רוּחֹת הַצַּדִּיקִים

שְׁמוֹ לִילָה, וְאֵתָּה אֹמֵר

שֶׁשְׁמוֹ גַבְרִיאֵל? כִּי הוּא

וְדָאִי, מִשּׁוֹם שֶׁבָּא מִצַּד

הַשְּׁמָאֵל, וְכָל מִי שֶׁבָּא מִצַּד

הַשְּׁמָאֵל כִּי נִקְרָא.

וַיֵּלֶךְ אִישׁ - זֶה עֲמָרָם. וַיִּקַּח

אֶת בֵּת לְוִי - זֶה יּוֹכְבֵד. וּבֵת

קוֹל יֵרְדָה וְאִמְרַת לּוֹ לְהַזְדוּגַ

בְּהַ, שֶׁהָרִי קָרִיב זְמַן גְּאֻלַּת יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי הַבֵּן שְׁנוֹלֵד מֵהֶם.

וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא סִיעַ
בו, שְׁשִׁנְיוֹ, שְׁכִינָה שָׂרְתָה
עַל מִטָּתָם, וְהִרְצוֹן שְׁלָהֶם
בְּדַבְּקוֹת אַחַת הַיְתָה
בְּשְׁכִינָה, וְלִכֵּן לֹא זָזָה שְׁכִינָה
מֵאוֹתוֹ בֶּן שְׁהוֹלִידוֹ, לְקַיֵּם
מֵה שְׁפָתוֹב (ויקרא כ)
וְהִתְקַדְּשָׁתֶם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים.
בֶּן אָדָם שְׁמֻקְדָּשׁ עֲצָמוֹ
מִלְמַטָּה, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
מְקַדָּשׁ אוֹתוֹ מִלְמַעְלָה. כְּמוֹ
שְׁהִרְצוֹן שְׁלָהֶם הָיָה בְּדַבְּקוֹת
שֶׁל הַשְׁכִּינָה, כִּי הַשְׁכִּינָה
נִדְבָקָה מִמֶּשׁ בְּאוֹתוֹ מַעֲשֵׂה
שְׁעָשׂוֹ.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אֲשֶׁרִי
הַצְּדִיקִים שְׁהִרְצוֹן שְׁלָהֶם
בְּדַבְּקוֹת שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא תָּמִיד. וְכְמוֹ שֶׁהֵם
מִתְדַבְּקִים בּוֹ תָּמִיד, כִּי גַם
הוּא נִדְבָק בָּהֶם וְלֹא עוֹזֵב
אוֹתָם לְעוֹלָמִים. אוֹי לְרַשְׁעִים
שְׁהִרְצוֹן שְׁלָהֶם וְהִדְבְּקוֹת
שְׁלָהֶם מְרַחֶקֶת מִמֶּנּוּ, וְלֹא דִי
לָהֶם שְׁמִתְרַחֲקִים מִמֶּנּוּ, אֲלֵא
שְׁנִדְבְּקִים בְּצַד הָאֲחֵר. בֵּא
רְאֵה, עֲמָרֶם שְׁנִדְבְּקוֹת בְּרוּךְ-הוּא, יֵצֵא מִמֶּנּוּ מִשֶּׁה, שְׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא זָז מִמֶּנּוּ
לְעוֹלָמִים, וְשְׁכִינָה נִדְבָקָה עִמּוֹ תָּמִיד. אֲשֶׁרִי חֶלְקוֹ.

וְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא סִייעַ בֵּיה, דְּתַנְיָנוּ, שְׁכִינָתָא
שְׂרִיא עַל עַרְסֵייהוּ וְרַעוּתָא דְלַהוֹן
בְּדַבְּקוּתָא חָדָא, הָוָה בָּהּ בְּשְׁכִינָתָא, וְעַל דָּא, לֹא
אֲתַעְדִי שְׁכִינָתָא, מֵהֵהוּא בְּרָא דְאוֹלִידוֹ, לְקַיֵּמָא
דְּכַתִּיב, (ויקרא י"א) וְהִתְקַדְּשָׁתֶם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים. פֶּר
נֶשׁ דְּמֻקְדָּשׁ גְּרַמִּיָה מִלְרַע, קְדָשׁא בְּרִיךְ הוּא
מְקַדָּשׁ לִיה לְעֵילָא, כְּמָה דְרַעוּתָא דְלַהוֹן הָוָה
בְּדַבְּקוּתָא דְשְׁכִינָתָא. הֵכִי אֲתִדְבְּקָא שְׁכִינָתָא,
בְּהֵהוּא עוֹבְדָא מִמֶּשׁ דְּעַבְדוֹ.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, זְכַאִין אֵינּוֹן צְדִיקִיא דְרַעוּתָא
דְלַהוֹן בְּדַבְּקוּתָא דְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא תְדִיר,
וְכְמָה דְאֵינּוֹן מִתְדַבְּקוֹן בֵּיה תְדִיר, הֵכִי נָמִי אֵיהוּ
אֲתִדְבֵק בְּהוּ, וְלֹא שְׁבִיק לוֹן לְעַלְמִין. וְוִי
לְרַשִׁיעֵיא, דְרַעוּתָא דְלַהוֹן, וְדַבְּקוּתָא דְלַהוֹן,
מִתְרַחֲקָא מִצִּיה. וְלֹא דִי לְהוּ דְמִתְרַחֲקוֹן מִצִּיה, אֲלֵא
דְמִתְדַבְּקוֹן בְּסִטְרָא אֲחֵרָא. תָּא חֲזִי, עֲמָרֶם
דְאֲתִדְבֵק בֵּיה בְּקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא. נֶפֶק מִצִּיה
מִשֶּׁה, דְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא אֲעִדִי מִצִּיה לְעַלְמִין,
וְשְׁכִינָתָא אֲתִדְבֵקֶת בְּהִדְרִיה תְדִיר, זְכַאִה חוֹלְקִיה.
רְאֵה, עֲמָרֶם שְׁנִדְבְּקוֹת בְּרוּךְ-הוּא, יֵצֵא מִמֶּנּוּ מִשֶּׁה, שְׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא זָז מִמֶּנּוּ
לְעוֹלָמִים, וְשְׁכִינָה נִדְבָקָה עִמּוֹ תָּמִיד. אֲשֶׁרִי חֶלְקוֹ.

מקור המאמר בזהר פרשת שמוות דף כ ע"א-ב
טרחא וסגוף מכפרים עוון

פֶּתַח וְאָמַר דּוּדֵי לִי וְאֲנִי לֹא הָרַעָה בְּשׂוֹשְׁנִים. מִי גָרַם לִי, שְׂאֵנִי לְדוּדֵי וְדוּדֵי לִי, מִפְּנֵי שֶׁהוּא מִנְהִיג עוֹלָמוֹ בְּשׂוֹשְׁנִים. מַה שׂוֹשֵׁן יֵשׁ בּוֹ רִיחַ, וְהוּא אָדוֹם, מוֹצֵקִין אוֹתוֹ, וְהוּא מִתְהַפֵּךְ לְלֶבֶן, וְלְעוֹלָם רִיחוֹ לֹא זֶה. כִּי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, מִנְהִיג עוֹלָמוֹ בְּדֶרֶךְ זֶה, שְׂאֵלְמַלְאָה בֵּן לֹא יִתְקַיֵּם הָעוֹלָם בְּשִׁבִיל הָאָדָם הַחוּטָא. וְהַחוּטָא נִקְרָא אָדוֹם, כִּמְה דְאֵת אָמַר, אִם יִהְיוּ חֲטָאִיכֶם כְּשָׁנִים כְּשֶׁלֶג (דף כ' ע"ב) יִלְבִּינוּ, מִקְרִיב קִרְבָּנוֹ לְאִשׁ שֶׁהוּא אָדוֹם. זוֹרֵק הַדָּם, סָבִיב לְמִזְבֵּחַ שֶׁהוּא אָדוֹם. מִדַּת הַדִּין אָדוֹם, מוֹצֵקִין אוֹתוֹ, (הַרִיחַ) וְעוֹלָה הָעֵשֶׂן כְּלוֹ לֶבֶן, וְאִזְ הָאָדוֹם נִהַפֵּךְ לְלֶבֶן, נִהַפֵּךְ מִדַּת הַדִּין לְמִדַּת הַרְחָמִים.

וְתָא חַזִּי, כָּל מִדַּת הַדִּין, אִין צְרִיךְ הַרִיחַ שְׁלוֹ, אֵלָא מִצַּד אוֹדָם. וְהֵינּוּ דְאָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מַה דְכַתִּיב, (מלכים א' י"ח) וַיִּתְגַּדְדוּ כַּמִּשְׁפָּטָם וְגו' עַד שֶׁפָּךְ דָּם עָלֵיהֶם. אֵלָא הָיוּ יוֹדְעִים, שְׁלֹא יִשְׁיִגּוּ מִמִּדַּת הַדִּין כְּרָצוֹנָם, זוֹלָתִי בְּאוֹדָם.

פֶּתַח וְאָמַר, דּוּדֵי לִי וְאֲנִי לֹא הָרַעָה בְּשׂוֹשְׁנִים. מִי גָרַם לִי שְׂאֵנִי לְדוּדֵי וְדוּדֵי לִי? מִפְּנֵי שֶׁהוּא מִנְהִיג עוֹלָמוֹ בְּשׂוֹשְׁנִים. מַה שׂוֹשֵׁן יֵשׁ בּוֹ רִיחַ וְהוּא אָדָם, מוֹצֵקִין אוֹתוֹ וְהוּא מִתְהַפֵּךְ לְלֶבֶן, וְלְעוֹלָם רִיחוֹ לֹא זֶה - כִּי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִנְהִיג עוֹלָמוֹ בְּדֶרֶךְ זֶה, שְׂאֵלְמַלְאָה בֵּן לֹא יִתְקַיֵּם הָעוֹלָם בְּשִׁבִיל הָאָדָם הַחוּטָא. וְהַחוּטָא נִקְרָא אָדָם, כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר אִם יִהְיוּ חֲטָאִיכֶם כְּשָׁנִים כְּשֶׁלֶג יִלְבִּינוּ. מִקְרִיב קִרְבָּנוֹ לְאִשׁ שֶׁהוּא אָדָם. זוֹרֵק הַדָּם סָבִיב לְמִזְבֵּחַ שֶׁהוּא אָדָם. מִדַּת הַדִּין אָדָם. מוֹצֵקִין אוֹתוֹ (הַרִיחַ), וְעוֹלָה הָעֵשֶׂן כְּלוֹ לֶבֶן, וְאִזְ הָאָדָם נִהַפֵּךְ לְלֶבֶן, נִהַפֵּךְ מִדַּת הַדִּין לְמִדַּת הַרְחָמִים.

וּבֵא רְאָה, כָּל מִדַּת הַדִּין אִין צְרִיךְ הַרִיחַ שְׁלוֹ אֵלָא מִצַּד אוֹדָם. וְהֵינּוּ שְׂאֵמַר רַבִּי יְהוּדָה, מַהוּ שְׁכַתוּב (מלכים א' יח)

וַיִּתְגַּדְדוּ כַּמִּשְׁפָּטָם וְגו' עַד שֶׁפָּךְ דָּם עָלֵיהֶם? אֵלָא הָיוּ יוֹדְעִים שְׁלֹא יִשְׁיִגּוּ מִמִּדַּת הַדִּין כְּרָצוֹנָם, זוֹלָתִי בְּאוֹדָם.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, וְעוֹד - אָדָם וְלֶבֶן נִקְרָב לְעוֹלָם, וְהָרִיחַ עוֹלָה מִשְׁתִּיחֵן. מָה הַשּׁוֹשֵׁן אָדָם וְלֶבֶן - כִּד רִיחַ הַקָּרְבָן. וְהַקָּרְבָן מֵאָדָם וְלֶבֶן. בֹּא וּרְאֵה מִרִיחַ הַקְטֹרֶת, שְׁהַסְמָנִים, מֵהֶם אֲדוּמִים, וּמֵהֶם לְבָנִים, כְּגוֹן הַלְבוּנָה, שֶׁהוּא לֶבֶן, מֶר דְּרוֹר אָדָם, וְהָרִיחַ עוֹלָה מֵאָדָם וְלֶבֶן. וְעַל כֵּן מִנְהִיג עוֹלָמוֹ בְּשׁוֹשְׁנִים, שֶׁהוּא אָדָם וְלֶבֶן, וְכָתוּב (יחזקאל מד) לְהַקְרִיב לִי חֶלֶב וְדָם.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, וְעוֹד, אָדָם וְלֶבֶן נִקְרָב לְעוֹלָם, וְהָרִיחַ עוֹלָה מִשְׁתִּיחֵן. מָה הַשּׁוֹשֵׁן אָדָם וְלֶבֶן, כִּד רִיחַ הַקָּרְבָן. וְהַקָּרְבָן מֵאָדָם וְלֶבֶן. בֹּא וּרְאֵה מִרִיחַ הַקְטֹרֶת, שְׁהַסְמָנִים, מֵהֶם אֲדוּמִים, וּמֵהֶם לְבָנִים, כְּגוֹן הַלְבוּנָה, שֶׁהוּא לֶבֶן, מֶר דְּרוֹר אָדָם, וְהָרִיחַ עוֹלָה מֵאָדָם וְלֶבֶן. וְעַל כֵּן מִנְהִיג עוֹלָמוֹ בְּשׁוֹשְׁנִים, שֶׁהוּא אָדָם וְלֶבֶן. וְכָתוּב (יחזקאל ז"ח) לְהַקְרִיב לִי חֶלֶב וְדָם.

כִּנְגַד זֶה אָדָם מִקְרִיב חֶלְבוֹ וְדָמוֹ, וּמִתְכַפֵּר לוֹ, זֶה אָדָם, וְזֶה לֶבֶן. מָה הַשּׁוֹשֵׁן אָדָם וְהוּא לֶבֶן אֵין מוֹצְקִין אוֹתוֹ לְחַזֹּר כְּלוֹ לֶבֶן, אֶלָּא בְּאֵשׁ. כִּד הַקָּרְבָן אֵין מוֹצְקִין אוֹתוֹ לְחַזֹּר כְּלוֹ לֶבֶן, אֶלָּא בְּאֵשׁ. עִכְשָׁיו, מִי שִׁיּוֹשֵׁב בְּתַעֲנִיתוֹ, וּמִקְרִיב חֶלְבוֹ וְדָמוֹ, אֵינוֹ נִצְמָק לְחַזֹּר כְּלוֹ לֶבֶן, אֶלָּא בְּאֵשׁ. דְּאָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מִתּוֹךְ תַּעֲנִיתוֹ שֶׁל אָדָם, מִחֲלִישֵׁין אֵיבְרִיו, וְגוֹבֵר עָלָיו הָאֵשׁ, וּבְאוֹתָהּ שָׁעָה, צָרִיךְ לְהַקְרִיב חֶלְבוֹ וְדָמוֹ בְּאוֹתוֹ הָאֵשׁ, וְהוּא הַנִּקְרָא מִזְבַּח כְּפָרָה.

כִּנְגַד זֶה אָדָם מִקְרִיב חֶלְבוֹ וְדָמוֹ, וּמִתְכַפֵּר לוֹ, זֶה אָדָם, וְזֶה לֶבֶן. מָה הַשּׁוֹשֵׁן אָדָם וְהוּא לֶבֶן, אֵין מוֹצְקִין אוֹתוֹ לְחַזֹּר כְּלוֹ לֶבֶן, אֶלָּא בְּאֵשׁ. כִּד הַקָּרְבָן אֵין מוֹצְקִין אוֹתוֹ לְחַזֹּר כְּלוֹ לֶבֶן, אֶלָּא בְּאֵשׁ. עִכְשָׁיו, מִי שִׁיּוֹשֵׁב בְּתַעֲנִיתוֹ, וּמִקְרִיב חֶלְבוֹ וְדָמוֹ, אֵינוֹ נִצְמָק לְחַזֹּר כְּלוֹ לֶבֶן, אֶלָּא בְּאֵשׁ. דְּאָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מִתּוֹךְ תַּעֲנִיתוֹ שֶׁל אָדָם, מִחֲלִישֵׁין אֵיבְרִיו, וְגוֹבֵר עָלָיו הָאֵשׁ, וּבְאוֹתָהּ שָׁעָה, צָרִיךְ לְהַקְרִיב חֶלְבוֹ וְדָמוֹ בְּאוֹתוֹ הָאֵשׁ, וְהוּא הַנִּקְרָא מִזְבַּח כְּפָרָה.

מִתּוֹךְ תַּעֲנִיתוֹ שֶׁל אָדָם מִחֲלִישֵׁין אֵיבְרִיו, וְגוֹבֵר עָלָיו הָאֵשׁ. וּבְאוֹתָהּ שָׁעָה צָרִיךְ לְהַקְרִיב חֶלְבוֹ וְדָמוֹ בְּאוֹתוֹ הָאֵשׁ, וְהוּא הַנִּקְרָא מִזְבַּח כְּפָרָה.

וְהִינּוּ דַרְבֵי אֶלְעָזָר, כִּשְׁהִיָּה יוֹשֵׁב בְּתַעֲנִית, הִיָּה מִתְפַּלֵּל וְאוֹמֵר: גָּלוּי וַיְדוּעַ לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁהִקְרַבְתִּי לְפָנֶיךָ חֲלָבִי וְדָמִי, וְהִרְתַּחְתִּי אוֹתָם בַּחֲמִימוֹת חֲלֹשֶׁת גּוֹפִי, יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שִׁיְהֶא הַרִיחַ הָעוֹלָה מִפִּי בַשָּׁעָה זֹה, כְּרִיחַ הָעוֹלָה מִהַקְרָבָן בְּאֵשׁ הַמִּזְבֵּחַ, וְתִרְצָנִי.

נִמְצָא שְׂאֵדָם הוּא מְקָרִיב בְּתַעֲנִיתוֹ הַחֲלָב וְהַדָּם, [וְהָאֵשׁ] וְהַרִיחַ שְׁעוֹלָה מִפִּי הוּא מִזְבַּח כְּפָרָה, וְלִפְיֶכָּךְ תִּקְנֵנוּ הַתְּפִלָּה בְּמָקוֹם הַקְּרָבָן, וּבִלְבַד שִׁיתְפּוֹן לְמָה שְׂאֵמְרֵנוּ. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, מִכָּאן וְלַהֲלָאָה כְּתוּב (בַּמְדַּבֵּר לֵא) כֹּל דְּבַר אֲשֶׁר יָבֵא בְּאֵשׁ תַּעֲבִירוּ בְּאֵשׁ וְטָהַר. אָמַר

רַבִּי יוֹסִי, כִּשְׁהִיָּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קָיָם, אָדָם מְקָרִיב קָרְבָּנוֹ בְּעַנְיָן זֶה וּמִתְכַּפֵּר לוֹ. עַכְשָׁיו תִּפְלְתוּ שֶׁל אָדָם מְכַפֵּר לוֹ בְּמָקוֹם הַקְּרָבָן, כְּמוֹ זֶה.

ספר אור הזהר (עמוד 131)

לט) וְתַמְהַתִּי עַל אֲנָשֵׁי דוֹרְנוּ שֶׁהַעֲנוּעִים שָׂבָם מוֹשְׁכִין אֶת יְדֵיהֶם מִלְּמַד חֲכַמַת הָאֵמֶת יְדוּעַ וּמְפָרְסָם הוּא גְדֹל הַחַיּוּב הַמְּטִיל עַל הָאָדָם לְלַמֵּד חֲכַמַת הָאֵמֶת שֶׁהִיא חֲכַמַת הַקְּבִלָּה וְסִתְרֵי הַתּוֹרָה כְּמִבְּאֵר בְּסִפְרֵים קְדֻמוֹנִים הֲלֵא הִמָּה הַזֶּהר וְתַקּוּנִים וְזֶהר חֲדָשׁ וּמְדַרְשׁ הַנֶּעְלָם וְשִׁנּוּי וּמְשַׁלֵּשׁ בְּדַבְרֵיהֶם הַעֲנִין זֶה אֵין מְסַפֵּר בְּיְדוּעַ לְלוֹמְדִים בְּהֶם אֲשֶׁר כֹּל זֶה יוֹרֵה גְדֹל הַהִתְאֲמָצוֹת וְהַזְרִיזוֹת לְלַמֵּד חֲכַמַת הַקְּבִלָּה כְּמֵאֲמָרָם זְכוּרָנָם לְבִרְכָה שְׁנָה עָלָיו הַפְּתוּב לְעַכְבִּי, כִּשְׁהָאָדָם רוּעָה לְזוֹרְזֵי אֵיזָה אָדָם כּוֹפֵל לוֹ הָאֲזִהָרָה כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים, וְגַם בְּגִמְרָא הַזְכוּרִי הַעֲנִין הַזֶּה בְּאֲמָרָם שֶׁלְאַחַר מִיתָה שׁוֹאֲלִין לְאָדָם צְפִיתָ בְּמִרְבְּבֵי וּבְכַבּוּדֵי כְּפֵא הַכְּבוֹד הֵיכָן הוּא עוֹמֵד רַגְלֵי הַחַיּוּת הֵיכָן עוֹמְדִים וְהָאֲחֻרוֹנִים הִרְבּוּ לְדַבֵּר מְאֹד מִגְדֹל הַחַיּוּב הַזֶּה כְּמוֹ בְּפֶסֶק הַגָּאוֹן מוֹרְנוּ הַרְבֵּי רַבִּי יִצְחָק דְּלִטְאָשׁ הַנִּדְפָס אֶצֶל הַזֶּהר וְדוּמָה לוֹ, וּבִקְצַת מְקוֹמוֹת בְּסִפְרֵים קְדֻמוֹנִים תְּלוּי עֲנִין בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ בְּזֶה כְּדֵאִיתָא בְּתַקּוּנִים בְּסוּף תַּקּוּן ו' וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וְכְמָה בְּנֵי נֶשֶׁא לְתַתָּא וְתַפְרָנְסוֹן מֵהָאֵי חַבּוּרָא דִּילָךְ, כִּד יִתְגַּלִּי לְתַתָּא בְּדִרָא בְּתַרְאָה בְּסוּף יוֹמִיא, וּבְגִינִיָּה וְקִרְאָתָם דְּרוּר בְּאַרְצָא עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ וְתַמְהַתִּי עַל אֲנָשֵׁי דוֹרְנוּ שֶׁהַעֲנוּעִים שָׂבָם מוֹשְׁכִין אֶת יְדֵיהֶם מִלְּמַד חֲכַמַת הָאֵמֶת. (עמוד העבודה דף א')

וְהִינּוּ דַרְבֵי אֶלְעָזָר, כִּד הוּא יְתִיב בְּתַעֲנִיתָא, הוּא מְצַלִּי וְאוֹמֵר, גָּלוּי וַיְדוּעַ לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁהִקְרַבְתִּי לְפָנֶיךָ חֲלָבִי וְדָמִי, וְהִרְתַּחְתִּי אוֹתָם בַּחֲמִימוֹת חוֹלְשֶׁת גּוֹפִי, יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שִׁיְהֶא הַרִיחַ הָעוֹלָה מִפִּי בַשָּׁעָה זֹה, כְּרִיחַ הָעוֹלָה מִהַקְרָבָן בְּאֵשׁ הַמִּזְבֵּחַ, וְתִרְצָנִי.

נִמְצָא, שְׂאֵדָם הוּא מְקָרִיב בְּתַעֲנִיתוֹ הַחֲלָב וְהַדָּם, [וְהָאֵשׁ] וְהַרִיחַ שְׁעוֹלָה מִפִּי הוּא מִזְבַּח כְּפָרָה, וְלִפְיֶכָּךְ תִּקְנֵנוּ הַתְּפִלָּה בְּמָקוֹם הַקְּרָבָן, וּבִלְבַד שִׁיתְפּוֹן לְמָה דְּאֲמָרוֹן. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, מִכָּאן וְלַהֲלָאָה כְּתִיב, (בַּמְדַּבֵּר ל"א) כֹּל דְּבַר אֲשֶׁר יָבֵא בְּאֵשׁ תַּעֲבִירוּ בְּאֵשׁ וְטָהַר. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כִּשְׁהִיָּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קָיָם, אָדָם מְקָרִיב קָרְבָּנוֹ בְּעַנְיָן זֶה, וּמִתְכַּפֵּר לוֹ. עַכְשָׁיו, תִּפְלְתוּ שֶׁל אָדָם מְכַפֵּר לוֹ בְּמָקוֹם הַקְּרָבָן, כִּי הֵאֵי גְוּוֹנָא.

מקור המאמר בזהר פרשת שמות דף כ ע"ב - כא ע"א
הדרך הנכונה להנהיג עדה

וּמִשָּׁה הָיָה רֹעֵה אֶת צֹאן יִתְרוֹ חוֹתְנָו כִּהֵן מִדִּין.
רַבִּי חֵיִיא פָּתַח וְאָמַר, (תהלים כ"ג) מִזְמוֹר לְדָוִד
יְי' רֹעֵי לֹא אֶחָסֶר. כָּלֹמֵר, יְי' רֹעֵי: יְי' הָרֹעֵה
שְׁלִי. מָה הָרֹעֵה מְנַהִיג אֶת הַצֹּאן, וּמוֹלִיכֶם
לְמִרְעָה טוֹב, לְמִרְעָה שָׁמֶן, בְּמִקּוֹם גַּחְלֵי מַיִם,
מִיִּשְׂרָה הִלִּיכְתָּן בְּצֹדֵק וּבְמִשְׁפָּט. אֵף הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא, כְּתִיב בְּנֵאוֹת דְּשֵׁא יִרְבִּיצְנִי עַל מֵי מְנַחֹת
יִנְהַלְנִי נִפְשֵׁי יִשׁוּבֵב.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, דֶּרֶךְ הָרֹעֵה, לְנַהִיג בְּצֹדֵק אֶת
צֹאנֹו, לְהִרְחִיקֶם מִן הַגָּזֵל, לְהִנְהִיגֶם
בְּמִישׁוֹר, וְהַשְׁבֵּט בְּיָדוֹ שְׁלֹא יִטּוּ יָמִין וּשְׂמָאל.
כִּף הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא רֹעֵה אֶת יִשְׂרָאֵל
לְהִנְהִיגֶם בְּמִישׁוֹר, וּבְכָל עֵת הַשְׁבֵּט בְּיָדוֹ שְׁלֹא
יִטּוּ יָמִין וּשְׂמָאל.

דָּבָר אַחֵר וּמִשָּׁה הָיָה רֹעֵה, אָמַר רַבִּי יוֹסִי, תִּדְע
לָךְ, שְׁכָל זְמַן שֶׁהָרֹעֵה חָכֵם לְנַהֵל אֶת צֹאנֹו,
הוּא מוֹכֵן לְקַבֵּל עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם. וְאִם הָרֹעֵה
שׁוֹטֵה, עָלָיו נִקְרָא (משלי כ"ו) תִּקְוָה לְכֶסֶל מִמְּנוֹ.

מַלְכוּת שָׁמַיִם. אִם הָרֹעֵה שׁוֹטֵה, עָלָיו נִקְרָא (משלי כו) תִּקְוָה
לְכֶסֶל מִמְּנוֹ.

וּמִשָּׁה הָיָה רֹעֵה אֶת צֹאן
יִתְרוֹ חוֹתְנָו כִּהֵן מִדִּין. רַבִּי
חֵיִיא פָּתַח וְאָמַר, (תהלים כו)
מִזְמוֹר לְדָוִד ה' רֹעֵי לֹא
אֶחָסֶר. כָּלֹמֵר, ה' רֹעֵי - ה'
הָרֹעֵה שְׁלִי. מָה הָרֹעֵה
מְנַהִיג אֶת הַצֹּאן וּמוֹלִיכֶם
לְמִרְעָה טוֹב, לְמִרְעָה שָׁמֶן,
בְּמִקּוֹם גַּחְלֵי מַיִם, מִיִּשְׂרָה
הִלִּיכְתָּן בְּצֹדֵק וּבְמִשְׁפָּט - אֵף
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּתוּב
בְּנֵאוֹת דְּשֵׁא יִרְבִּיצְנִי עַל מֵי
מְנַחֹת יִנְהַלְנִי נִפְשֵׁי יִשׁוּבֵב.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, דֶּרֶךְ הָרֹעֵה
לְנַהִיג בְּצֹדֵק אֶת צֹאנֹו,
לְהִרְחִיקֶם מִן הַגָּזֵל, לְהִנְהִיגֶם
בְּמִישׁוֹר, וְהַשְׁבֵּט בְּיָדוֹ שְׁלֹא
יִטּוּ יָמִין וּשְׂמָאל. כִּף הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא הוּא רֹעֵה אֶת
יִשְׂרָאֵל לְהִנְהִיגֶם בְּמִישׁוֹר,
וּבְכָל עֵת הַשְׁבֵּט בְּיָדוֹ שְׁלֹא
יִטּוּ יָמִין וּשְׂמָאל.

דָּבָר אַחֵר וּמִשָּׁה הָיָה רֹעֵה -
אָמַר רַבִּי יוֹסִי, תִּדְע לָךְ,
שְׁכָל זְמַן שֶׁהָרֹעֵה חָכֵם לְנַהֵל
אֶת צֹאנֹו, הוּא מוֹכֵן לְקַבֵּל עַל
לְכֶסֶל מִמְּנוֹ.

מִה הָרוּעָה אֶת הַצֵּאן, כְּשֶׁהוּא רוּעָה טוֹב, מִצִּיל
 אֶת הַצֵּאן מִן הַזֵּאֲבִים, וּמִן הָאֲרִיּוֹת. כִּי
 הַמְּנַהֵיג לְיִשְׂרָאֵל, אִם הוּא טוֹב, מִצִּיל מִן
 הָעֲבוֹדָת כּוֹכְבִים וּמִזִּלּוֹת, וּמִדִּין שֶׁל מָטָה, וּמִדִּין
 שֶׁל מַעֲלָה, וּמִדְרִיכֵן לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבֶּא. כִּי מִשֶּׁה,
 רוּעָה נֶאֱמָן הָיָה, וְרָאָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂכַדָּאֵי
 הוּא לְרַעוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל, בְּאוֹתוֹ הַדִּין מִמָּשׁ, שֶׁהָיָה
 רוּעָה אֶת הַצֵּאן, לְכַשְׁבִּים, כְּפִי הָרְאוּי לָהֶן,
 וְהַנְּקֻבוֹת כְּפִי הָרְאוּי לָהֶן. וּלְפִיכֶךָ כְּתִיב, וּמִשֶּׁה
 הָיָה רוּעָה אֶת צֵאן יִתְרוֹ חֹתְנּוֹ, וְלֹא שְׁלוֹ.

מִה הָרוּעָה אֶת הַצֵּאן, כְּשֶׁהוּא רוּעָה טוֹב, מִצִּיל אֶת
 הַצֵּאן מִן הַזֵּאֲבִים וּמִן הָאֲרִיּוֹת - כִּי הַמְּנַהֵיג
 לְיִשְׂרָאֵל, אִם הוּא טוֹב, מִצִּיל מִן הָעֲכוּפִ"ם, וּמִדִּין
 שֶׁל מָטָה, וּמִדִּין שֶׁל מַעֲלָה, וּמִדְרִיכֵם לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבֶּא.
 כִּי מִשֶּׁה, רוּעָה נֶאֱמָן הָיָה, וְרָאָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 שְׂכַדָּאֵי הוּא לְרַעוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל בְּאוֹתוֹ הַדִּין מִמָּשׁ,
 שֶׁהָיָה רוּעָה אֶת הַצֵּאן לְכַשְׁבִּים כְּפִי הָרְאוּי לָהֶם,
 וְהַנְּקֻבוֹת כְּפִי הָרְאוּי לָהֶם. וּלְפִיכֶךָ כְּתוּב וּמִשֶּׁה הָיָה רֹעֵה אֶת צֵאן יִתְרוֹ חֹתְנּוֹ, וְלֹא שְׁלוֹ

וְהַנְּקֻבוֹת כְּפִי הָרְאוּי לָהֶם. וּלְפִיכֶךָ כְּתוּב וּמִשֶּׁה הָיָה רֹעֵה אֶת צֵאן יִתְרוֹ חֹתְנּוֹ, וְלֹא שְׁלוֹ

סֵפֶר אֹרֶז הַזֶּהָר (עמוד 132)

מא) לְכֵן נִקְרָא הַסֵּפֶר תְּקוּנִים, כִּי מְדַבֵּר בְּיַחְדָּיִם תְּקוּנֵי עוֹלָמוֹת לְבָרֵךְ וּלְלַבֵּן הַטוֹב מִן הַסֵּינִים וְהַפְּסֻלֹת

תְּקוּנֵי זֶהָר: נִרְאָה לִי שֶׁנִּקְרָא סֵפֶר הַתְּקוּנִים כִּי מְדַבֵּר בְּכָאן בְּזֶה הַסֵּפֶר מִיַּחְדָּיִם וְצִנּוּרוֹת הַסְּפִירוֹת וְהֵם
 נִקְרָאִים בְּלִשׁוֹן הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה תְּקוּנִים כְּמוֹ שֶׁאָמַר בְּתִקּוּן א': "אֵנֶת הוּא דְאִפִּיקַת עֶשֶׂר תְּקוּנֵינוּ, וְקִרְיָנוּ
 לְהוֹן עֶשֶׂר סְפִירוֹת", וְהֵנָּה הַסְּפִירוֹת הֵם הֵיךְ נִקְדוֹת וְכוּ'. וְרַב דְּבָרֵי זֶה הַסֵּפֶר הוֹלֵךְ עַל דְּרֹךְ צְרוּפֵי הַשְּׂמוֹת
 וְיַחְדָּיִם וְהֵם עֲצֵם עוֹלָם הַתְּקוּנֵי מִמָּה וּבֵן הַחֲדָשׁ עֶשֶׂר הַסְּפִירוֹת הַתִּיַחֲדָם בְּצִנּוּרֵי הַסְּפִירוֹת לְאִסְתַּכְלָלָא
 אֲנַפְיוֹ בְּאֲנַפְיוֹ לְמַתַּק הַדִּינִים לְכֵן נִקְרָא זֶה הַסֵּפֶר תְּקוּנִים כִּי מְדַבֵּר בְּיַחְדָּיִם תְּקוּנֵי עוֹלָמוֹת לְבָרֵךְ וּלְלַבֵּן
 הַטוֹב מִן הַסֵּינִים וְהַפְּסֻלֹת עַל יְדֵי יַחְדָּיִם שְׂמוֹת הַקְּדוֹשִׁים בְּכֻלָּם מְכֻלָּם שׁוּנִים לְפִי הַזְּמַן וְהַשְּׂעָה וְהָעוֹלָם
 אֲשֶׁר הוּא מְדַבֵּר בּוֹ הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה מֵה שֶׁאֵין בֶּן סֵפֶר הַזֶּהָר שֶׁרַב דְּבָרָיו סוֹבֵב עַל עֲצֻמוֹת הַמַּדּוֹת בְּדֶרֶךְ
 חַיִּים וְתוֹכְחוֹת מוֹסֵר וְאֵינוֹ מְדַבֵּר מִן יַחְדָּיִם זוֹלַת בְּמִקּוּמוֹת מוֹעֲטִים וּבְסִפְרֵי אֲדָרָא.

(בְּעַל הַעֲטָרַת צְבִי בְּרִישׁ סֵפֶר הַתְּקוּנִים שְׁלוֹ)

מב) אֵל תִּמְנַע בְּשִׁבִיל הַפַּחַד לְכִנֵּס בְּעֶסֶק הַחֲכָמָה כִּי מֵה נֶפֶשׁ חַיִּיתָךְ אֲשֶׁר אֵתָּה בְּעוֹלָם אִם חָס וְשָׁלוֹם אֵין בְּךָ חֲכָמָה וּמִדַּע אֵין חַיִּיךָ חַיִּים

כְּתִיב עַת לַעֲשׂוֹת לְהוֹי"ה הַפְּרוֹ תוֹרַתְךָ יוֹמִין זְעִירוֹן וּמְרִי דְחוּכָה דְחִיק וְכוּ' וְהֵנָּה רַבִּים מִן הַחֲבֵרִים
 מִתִּירָאִים לְנַפְשָׁם לְעֶסֶק בְּעֵץ חַיִּים לְטִיל בְּפִרְדָּם הַגֵּן שְׁלֹא יֵאָרַע לָהֶם כְּמַעֲשֵׂה אַחַר חָס וְשָׁלוֹם וּבִפְרֹט
 בְּרֹאוֹתָם מֵה שֶׁהַזְּהִיר מוֹרְנוּ הָרַב חַיִּים וַיִּטָּאֵל זְכַרְנוֹ לְבִרְכָה בְּעֲצָמוֹ בְּהַקְדַּמַת עֵץ חַיִּים וְכוּ' וּבִפְרֹט
 בְּדוֹר הַזֶּה הַחֲלָשׁ מִכְּבֶד הַגְּלוּת וּמִי יִקְרַב לְגִשְׁתׁ אֵל הַקְּדוֹשׁ פְּנִימָה דַּע לָךְ אַחֵי יְדִידֵי נַפְשֵׁי הַקּוֹרָא נְעִים
 אֲמַת שֶׁהָעוֹסֵק בְּחֲכָמָה זוֹ מִתְגַּרֵּם בּוֹ הַחִיצוֹנִים וּמִבְּקָשִׁים לְהַחֲטִיאֵם אַחַר שֶׁכֵּל מְנַמְתּוֹ לְבַעֲרָם מִן הַבְּרָם
 וְכוּ' אֲמַנְסׁ שְׁמַע בְּקוֹלִי אֵיעֲצֶךָ וַיְהִי אֱלֹקִים עִמָּךְ אֵל תִּמְנַע בְּשִׁבִיל הַפַּחַד לְכִנֵּס בְּעֶסֶק הַחֲכָמָה כִּי מֵה
 נֶפֶשׁ חַיִּיתָךְ אֲשֶׁר אֵתָּה בְּעוֹלָם אִם חָס וְשָׁלוֹם אֵין בְּךָ חֲכָמָה וּמִדַּע אֵין חַיִּיךָ חַיִּים וְהַכְּתוּב אֹמֵר רָאָה
 נִתְתִּי לְפָנֶיךָ אֶת הַחַיִּים וּבְחֵרַת בְּחַיִּים.

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פח ע"א
שכר המקיים סעודות שבת

רְבִי שְׁמֵעוֹן אָמַר, הֵאֵי מָאן דְּאֲשֻׁלִּים תְּלַת
סְעוּדָתֵי בְּשַׁבְּתָא, קָלָא נְפִיק וּמְכַרְזָא עָלֵיהּ,
אִז תְּתַעֲנַג עַל יֵי, דָּא סְעוּדָתָא חֲדָא, לְקַבֵּל ^(ישעיה נח)
עֲתִיקָא קַדִּישָׁא דְכָל קַדִּישֵׁין. וְהִרְכַּבְתִּיךָ עַל בְּמַתִּי
אֲרִץ, דָּא סְעוּדָתָא תְּנִינָא, לְקַבֵּל חֲקָלָא דְתַפּוּחִין
קַדִּישֵׁין. וְהֵאֲכַלְתִּיךָ גַּחְלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ, דָּא הוּא
שְׁלִימוֹ דְּאֲשֻׁלִּים בְּזַעִיר אַנְפִּין.

וּלְקַבְּלֵיהוּ בְּעֵי לְאֲשֻׁלְמָא סְעוּדָתֵיהּ, וּבְעֵי
לְאֲתַעֲנַגָּא בְּכֻלָּהוּ סְעוּדָתֵי,
וּלְמַחְדֵי בְּכָל חַד וְחַד מְנִייהוּ, מְשׁוּם דְּאוּהוּ
מְהִימְנוּתָא שְׁלִימָתָא. וּבְגִין כֵּן, שַׁבְּתָא אֲתִיקָר,
מִכָּל שְׂאָר זְמַנִּין וְחַגִּין, מְשׁוּם דְּכָלָא בִּיה
אֲשַׁתְּכַח, וְלֹא אֲשַׁתְּכַח הָכִי בְּכֻלָּהוּ זְמַנֵי וְחַגֵי.
אָמַר רְבִי חֲזִיא, בְּגִין כֵּן, מְשׁוּם דְּאֲשַׁתְּכַח כָּלָא
בִּיה, אִידְכַּר תְּלַת זְמַנִּין. דְּכַתִּיב, ^(בראשית ב) וַיִּכַּל
אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי. וַיִּשְׁבּוֹת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי.
וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי.

רְבִי שְׁמֵעוֹן אָמַר, זֶה מִי
שְׁמֵשׁוּלִים שְׁלֹשׁ סְעוּדוֹת
בְּשַׁבָּת, קוֹל יוֹצֵא וּמְכַרְזֵי
עָלֵיו: ^(ישעיה נח) אִז תְּתַעֲנַג עַל
ה'. זו סְעוּדָה אַחַת כְּנֶגֶד
הַעֲתִיק הַקְּדוּשׁ שֶׁל כָּל
הַקְּדוּשִׁים. וְהִרְכַּבְתִּיךָ עַל
בְּמַתִּי אֲרִץ - זו סְעוּדָה שְׁנֵי
כְּנֶגֶד שְׂדֵה הַתַּפּוּחִים
הַקְּדוּשִׁים. וְהֵאֲכַלְתִּיךָ גַּחְלַת
יַעֲקֹב אָבִיךָ - זוּהִי הַשְּׁלֵמוֹת
שֶׁהַשְּׁתַּלְמָה בְּזַעִיר אַנְפִּין.

וּכְנֶגְדָם צָרִיךְ לְהַשְׁלִים
סְעוּדָתוֹ, וְצָרִיךְ לְהַתַּעֲנַג בְּכָל
הַסְעוּדוֹת וְלִשְׂמַח בְּכָל אַחַת
וְאַחַת מֵהֶן, מְשׁוּם שֶׁהִיא
הָאִמוּנָה הַשְּׁלֵמָה, וּמְשׁוּם כֵּן
הַשַּׁבָּת נִתְּכַבְּדָה מִכָּל שְׂאָר
הַזְּמַנִּים וְהַחַגִּים, מְשׁוּם
שֶׁהַכָּל בָּהּ נִמְצָא, וְלֹא נִמְצָא
כֵּן בְּכָל הַזְּמַנִּים וְהַחַגִּים.
אָמַר רְבִי חֲזִיא, מְשׁוּם כֵּן,
מְשׁוּם שֶׁהַכָּל נִמְצָא בּוֹ, נִזְכָּר
שְׁלֹשׁ פְּעָמִים, שְׁכַתוּב ^{(בראשית}

^{ב)} וַיִּכַּל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי. וַיִּשְׁבּוֹת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי. וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי.

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פח ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסֵעוּדָה
הַשְּׁנִיָּה כְּתוּב אִז תִּתְעַנֵּג עַל
ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׁאוּתָה
שָׁעָה נִגְלָה הַעֲתִיק הַקְּדוֹשׁ,
וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּדָה שֶׁל
הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהִי
סֵעוּדָתוֹ וְדָאֵי.

בְּסֵעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
שַׁבָּת כְּתוּב וְהֵאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת
יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהִי הַסֵּעוּדָה
שֶׁל זַעִיר אֲנִפִּין שֶׁהוּא
בְּשְׁלֵמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
מֵאוּתָה שְׁלֵמוֹת מִתְּבָרְכִים.
וְצָרִיךְ אָדָם לְשִׂמְחָה בְּסֵעוּדָתוֹ
וְלִהְיוֹת הַסֵּעוּדוֹת הַלְלוֹ,
שֶׁהֵן סֵעוּדוֹת הָאֲמוּנָה
הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קְדוֹשׁ שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֲמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
הִיא שְׁלֵמָה וְלֹא שֶׁל עַמִּים
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
וּמְזֻלוֹת. וּמִשּׁוֹם כֵּן אָמַר,
(שְׁמוֹת ל"א) בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בְּסֵעוּדוֹת הַלְלוֹ
נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמְּלָךְ וְשֶׁהֵם מֵהֵיכַל הַמְּלָךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֲמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סֵעוּדָה
אֶחָת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָּגָם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמְּלָךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסֵעוּדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
אִז תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדָאֵי. דִּהְהִיא
שְׁעָתָא אֲתַגְלִיא עֲתִיקָא קוּדִישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
בְּחֲדוּוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּוֹתָא דְעֲתִיקָא עֲבַדִּינוּ,
וּסֵעוּדָתָא דִּילִיָּה הוּא וְדָאֵי.

בְּסֵעוּדָתָא תְּלִיתָאָה דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֵאֱכַלְתִּיךָ
נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סֵעוּדָתָא
דְזַעִיר אֲפִין, דִּהְיוּ בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,
מֵהֵהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכִין. וּבְעֵי בַר נָשׁ לְמַחְדֵי
בְּסֵעוּדָתִיהָ, וְלֹא שְׁלֵמָא אֱלִין סֵעוּדָתִי, דְאֵינוֹן
סֵעוּדָתִי מֵהֵימְנוּתָא שְׁלִימָתָא, דְזֶרַע קוּדִישָׁא
דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מֵהֵימְנוּתָא עֲלָאָה, דִּהֵא דִּילְהוֹן הִיא,
וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמְזֻלוֹת. וּבְגִינֵי
כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסֵעוּדָתִי אֱלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
דְאֵינוֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְאֵינוֹן מֵהֵיכַל
דְּמַלְכָּא, דְאֵינוֹן בְּנֵי מֵהֵימְנוּתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים
חַד סֵעוּדָתָא מִנֵּיהוּ, אַחֲזִי פְגִימוֹתָא לְעִילָא,

וְשֶׁהֵם מֵהֵיכַל הַמְּלָךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֲמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סֵעוּדָה
אֶחָת מֵהֶם, מֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמְּלָךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו ענש כבשאר הזמנים והחגים, שכתוב פרש חגיכם. אמר פרש חגיכם, ולא פרש שבתכם. וכתוב (ישעיה א) חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא אמר.

ומשום כך כתוב ביני וביני בני ישראל. ומשום שכל האמונה נמצאת בשבת, נותנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליונה, נשמה שכל השלמות בה, כדגמת העולם

הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, פעי בר נש לחדי, ולמחדי למסבני. ואי הוא חדי בלחודוי, ולא יהיב למסבני, עונשיה סגן, דהא בלחודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עליה כתיב, (מלאכי ב) וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם. ואי איהו בשבתא חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עליה עונשא, בשאר זמנין וחגיגין, דכתיב פרש חגיכם. פרש חגיכם קאמר, ולא פרש שבתכם. וכתוב (ישעיה א) חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא קאמר.

ובגניי כך כתיב, ביני וביני בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדונמא דעלמא דאתי. ובגניי כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא בריך הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי כִּף הוּא. אוי לְאָדָם שֶׁלֹּא מְשָׁלִים אֶת שְׂמִיחָה הַמְּלֶכֶךְ הַקְּדוֹשׁ. וּמְהִי שְׂמִיחָתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֹשׁ הַסְּעוּדוֹת שֶׁל הָאֱמוּנָה, סְעוּדוֹת שְׂאֲבָרָהּם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמִיחָה עַל שְׂמִיחָה, אֱמוּנָה שְׁלֵמָה מִכָּל צַדְדָיו.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי כִּף הוּא. דְּלֹא אֲשֵׁלִים חֲדוּוֹתָא דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא. וּמֵאֵן חֲדוּוֹתָא דִּילֵיהּ. אֵלִין תְּלַת סְעוּדָתֵי מְהִימְנוּתָא. סְעוּדָתֵי דְאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכֻלְהוּ חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מִכָּל סְטְרוֹי.

שְׁנֵינּוּ, בִּיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים הָאֲבוֹת, וְכֻלָּ הַבְּנִים יוֹנְקִים, מֵה שְׂאִין פֶּן בְּכָל שְׂאָר הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בִּיּוֹם הַזֶּה רְשָׁעֵי הַגִּיהֵנָם נָחִים. בִּיּוֹם הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְפָּים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בִּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעֵטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

תָּאנָא, בְּהַדִּין יוֹמָא מִתְעַטְרָן אַבְהוֹן, וְכֻלָּ בְּנֵין יִנְקִין, מַה דְּלֹאוּ הָכִי בְּכָל שְׂאָר חֲגֵין וְזְמַנִּין. בְּהַדִּין יוֹמָא, חֵיבֵיָא דְגֵיהֵנָם גַּיְהִין. בְּהַדִּין יוֹמָא, כָּל דִּינֵין אֶתְכַפִּיין, וְלֹא מִתְעַרִין בְּעַלְמָא. בְּהַדִּין יוֹמָא אוֹרֵייתָא מִתְעַטְרָא בְּעֵטְרֵין שְׁלִימִין.

ספר אור הזהר (עמוד 132)
 והגע עצמך אם איש יעמיד עליך למנעך מחיים חס ושלוש, תעמד עמו למלחמה, הן וכו' והן לחיים, או תמשל בו, או חס ושלוש להפך, וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו, ויקלו בעיניו כל הפעולות ואיצטדקאות שבעולם לעבר בים ולשמים וכו', עד שיכניע את העומד בנגדו ורוצה למנעו מן החיים. וקל וחומר מה נאמר בחיים הנצחיים הנקראים חיים ולא במדמה, על אחת כמה וכמה שמחייב כל אחד להלחם לעמד על נפש חיותו ולמסר נפשו לעסק בחכמה זו, לבער קוצים מן הפרס ולהכרית חוחים, אם יזכה טוב, ואם חס ושלוש יפל במלחמה הנה בשביל זה נקרא מלחמה, כמו שכתב החסיד בעל חובת הלבבות בזה נגד מלחמת היצר, בא וראה מלחמת החיצונית הסכנה העצומה בו ומכניס עצמו לסכנה בשביל ספק אם ינצח יזכה לשלל גדול על אחת כמה וכמה במלחמת היצר ומלחמה גדולה אף תמנע עצמך בשביל ספק כמה ששון ושמיחה וכבוד וחי נחת יגיע לך אם תנצח ותזכה. ועין בפסק הגאון מהר"י דלאטש ובהקדמת מורנו הרב חיים ויטאל וזכרוננו לברכה בשם האר"י וזכרוננו לברכה בכתב יד עצמו. על פן אחי אל תיראו ואל תפחדו כי הויה יהיה בכסף ושומר וגלף מלכד.

(בעל העטרת צבי בריש ספר התקונים שלו אות ח' ער)

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב